

הבקר אור והאנשים שלחו, המה וחמריהם. רבי אלעזר אמר, פאן יש להתבונן, אם הם היו הולכים ונשלחים, למה לנו לכתב בתורה המה וחמריהם? אלא משום שכתוב ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו, משום כן והאנשים שלחו המה וחמריהם, כדי שלא ישארו הם וחמריהם כמו שאמרו.

פתח ואמר, (בראשית כב) וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו וגו'. אותו הבקר של אברהם היה מאיר לעמד עליהם בזכותו, אז זכותו של אברהם עמדה עליהם והלכו בשלום ונצלו מן הדין, משום שאותה השעה עמד עליהם הדין להפריע מהם, רק שזכות אותו הבקר של אברהם הגנה עליהם ונשלחו מן הדין, שלא שלט עליהם באותו זמן.

רבי יהודה פתח ואמר, (שמואל ב-ב) וכאור בקר יזרח שמש - זהו האור של אותו בקר של אברהם. יזרח שמש - זה הוא השמש של יעקב, שפתוב (בראשית לב) ויזרח לו השמש. בקר לא עבות - שאותו בקר הוא לא כל כן עבות, אלא מנגה ממטר. נגה ממטר - הוא המטר שבא מצד יצחק, שאותו מטר מוציא דשא מן הארץ.

דבר אחר וכאור בקר - באותו אור הבקר של אברהם יזרח שמש, זה הוא יעקב, שאורו באותו אור של הבקר. בקר לא עבות - משום שאותו בקר אינו חשוף, אלא מאיר, שהרי בשעה שבא הבקר, הדין לא שולט כלל, אלא הכל מאיר בצד של אברהם. מנגה ממטר - זהו הצד של יוסף הצדיק, שהוא ממטיר על הארץ להוציא דשא וכל טוב העולם.

הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם, רבי אלעזר אמר, הקא אית לאסתפלא, אי אינון הוו אזלי ואשתדדו, מה לן למכתב באורייתא, המה וחמריהם. אלא בגין דכתיב ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו, בגין כן והאנשים שלחו המה וחמריהם. בגין דלא שפתארון אינון וחמריהון, פדקאמרו.

פתח ואמר, (בראשית כב) וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו וגו', ההוא בקר דאברהם הוה נהיר, לקיימא עלייהו בזכותיה. פדין זכותא דאברהם קיימא עלייהו, ואזלו בשלם, ואשתזיבו מן דינא. בגין דההיא שעתא, קיימא עלייהו דינא, לאתפרעא מנייהו. פר דזכותא דההוא בקר דאברהם, אגין עלייהו. ואשתלחו מן דינא, דלא שליט עלייהו בההוא זמנא.

רבי יהודה פתח, (שמואל ב כג) וכאור בקר יזרח שמש. דא הוא נהורא, דההוא בקר דאברהם. יזרח שמש, דא הוא שמשא דייעקב. דכתיב, (בראשית לב) ויזרח לו השמש. בקר לא עבות, דההוא בקר לאו איהו עבות כל כן, אלא מנגה ממטר. נגה ממטר, איהו מטרא דאתי מסטרא דיצחק, דההוא מטרא אפיק דשא מארץ.

דבר אחר, וכאור בקר, בההוא נהירו דבקר דאברהם. (דף רג ע"ב) יזרח שמש, דא הוא יעקב. דנהירו דיליה, פנהירו דההוא בקר. בקר לא עבות, בגין דההוא בקר, לאו איהו חשוף, אלא נהיר. דהא בשעתא דאתי בקר, לא שלטא דינא כלל. אלא כלא נהיר, בסטרא דאברהם. מנגה ממטר, דא הוא סטרא דיוסף הצדיק, דאיהו אמטיר על ארעא, לאפקא דשאה, וכל טיבו דעלמא.